

09-11-2025 ΟΡΘΟΣ ΚΒ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ

(Ζ' ΛΟΥΓΚΑ).

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ὄνη-
σιφόρου καὶ Πορφυρίου, καὶ τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

“Ηχος πλ. α’. Έωθινὸν ΙΑ’.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

“Ηχος πλ. α’

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
δόνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, δτι ἀγαθός, δτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ δόνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. “Ηχος πλ. α’

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ¹
καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τε-
χθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυ-
μήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσω-
μεν, δτι ηὑδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν
ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπο-
μεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας,
ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ... τῷ ως ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε
ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἔλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον
σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

“Ηχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκω-
μιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν
ῦμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστα-
σιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, δτι
συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνη-
μάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος
θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ
τοὶς ἐν ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ
νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι
ἐτέθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα,
ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον
ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος
νεκροὺς ἐξανέστησας, Παντο-
δύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε
δόξα σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἄγιον ὄρος καὶ θεοβάδι-
στον, χαῖρε ἔμψυχε βᾶτε καὶ
ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς
Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα
θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν,

χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Μετὰ τὴν β'[’]Σπιχολογίαν, ἐπερα
”Ηχος πλ. α’.**

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοί. Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καγῶ ἐδειλίασα. Ληστὴς ἐθεολόγησε, καγῶ ἥρονησάμην σε, ἄρα καλέσεις μὲ τοῦ λοιποῦ μαθητήν, ἦ πάλιν δείξεις μὲ ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοούντα με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σώσόν με.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχη τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατέδεξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἴδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν. Υπερψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν...^{Θεοτοκόν.}

Ἀπειρόγαμε Νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὕας τὴν λύπην χαραποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε, δτὶ ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς, καὶ νύν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

”Ηχος πλ. α’

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἅγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἱδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ’ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἅγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν...^{Θεοτοκόν}

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρ-
μονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ, ἀντὶ λύπης
παρέσχες, ὁρεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σου σαρκω-
θείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπή μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος πλ. α'.

Ἄγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν
ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεῖκὴ Ἔγέρσει
τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυ-
ροφόροι τοὶς Ἀποστόλοις εὐηγ-
γελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου,
συνεργοῦντος τοὶς θαύμασι, καὶ
παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με Δαυΐτικῶς,
ἄδω σοὶ Σωτήρ μου. Τύσαι μου
τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοὶς ἐρημικοὶς ζωὴ μακαρία
ἐστί, θεῖκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, περικρατεῖται
πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοὶς
ἀιοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὅν, τῆς
Τριάδος ἐν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀνπίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν,
δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ καμέ, Χριστὲ
ἴπταμένη, σκαιωρίας πάσης περι-
φυλαξάτω.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες
φῶμεν, Σὺ εἰ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς,
νούς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνπίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοί. Εἰς τὰς
αὔλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς
πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τε-
λεσιουργεῖται, πὺρ γὰρ ἐκεῖ
φλέγον, ἀπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία,
ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν
Πατρί, ἄμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον

Ἄναστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. **Δἰς**

Σπίχ. **Ἐ**ξομολογήσομαι σοι, Κύ-
ριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄναστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστώς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὔθὺς ὁ Ν'Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειφον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον’ καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... **Ὕ**χος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. **Ὕ**χος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δι)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

Ωδὴ α'. **Ὕ**χος πλ. α'. **Ο** Ειρμός.

Ἔππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ϲὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἐβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν εὔεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ηγειρὰς μὲ πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικληθείς, ζωοδότα ἀπτώτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθοράς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας ούσιας, μύρω μὲ εύωδίασας.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκὸν**

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται, ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοὶς χαρὸν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πάσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοὺς πέρασι.

Ο Κανὼν τῶν Μαρτύρων,

Ωδὴ α' Ὕχος δ'

«Ἄσομαὶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου,

Σπίχ. **Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἡ σεπτή, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ᾧ σὲ ἴκετεύομεν, Παμμάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Σπίχ. **Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐχων παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, ἀλόγου προστάγματος, ἡλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων Μάκαρ ἥθλησας.

Σπίχ. **Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ρώμῃ δυναμούμενος οὐρανίω, Όνησιφόρε πρὸς δεινά, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἴσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωήν, τῷ κόσμῳ κυνήσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ο Κανὼν τῆς Όστας,
Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'
«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Σπίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τάξεσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξεσι, θεῖκαῖς θεούμενη, τοὺς τιμῶντάς σε, σῶζε πρεσβείαις σου.

Σπίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ολη τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεκκαύματα, ἥδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὅμβροις κατέσβεσας.

Δόξα...

Τίμιον τοῦ Δεσπότου, σκεῦος ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Η κυνήσασα κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοὶ προστρέχοντας Ἀχραντε.

Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. α': Ο Ειρμός.

Ο πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γὴν τὴν προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἵ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατούργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὅξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοὶ ἡμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὲ κατέθεντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοὶς παρέσχες, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἀνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Сὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὕδινων μητρικῶν, ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον δρθιδόξως κηρύττομεν.

Κανὼν α', Ωδὴ γ', τῶν Μαρτύρων
Ἡχος δ'

«Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε,

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Πίσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Сτήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου, Μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάστιξιν, Ὄνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Σπίχ. Ἀγιοι του Θεου πρεσβεύσατε ύπέρ ήμων.

Ολω τῷ νοῦ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, οὐκ ἡσθάνου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων Παμμακάριστε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναι μετὸν γὰρ θείω νεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ύπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Κανών β', Ωδὴ γ', τῆς Οσίας

“Ηχος πλ. δ'

Σὺ εἰ τὸ σπερέωμα

Σπίχ. Ἀγία του Θεού πρέσβευε ύπέρ ήμων.

Ράβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς προοδοποιοῦσα, τὴν εὔθειαν διάβασιν.

Σπίχ. Ἀγία του Θεού πρέσβευε ύπέρ ήμων.

“**Ω**φθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Δόξα...

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν “Ενδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν διὰ πολιτείας, εὔσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

“**Η**νωται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὅτιν, ὅπως τὸ εὖ εἴναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Συναπτὴ μυρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“**Όπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ήμῶν,**...

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων

“Ηχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Πυρὶ τοῦ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσφαύσει οὐδόλως, Μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε, καὶ συρόμενοι ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα... Τῆς Οσίας

“Ηχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωήν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι, καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, Θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ὁρίθρα, τῶν ἴαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Χαριστήριον αἰνον χρεωστικῶς, ὃς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ύπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, δύμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογίζουσης καμίνου, ὁυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζωσοι, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι·

σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

**Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Σύμμαχος εἰς τὸν Βασιλεύς...
Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.
Ὕποκλιτος πλ. α'.**

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτήριο μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ως παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ως Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδαμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

·Ο Οἶκος

Ἀκούσασαι αἱ Γυναικεῖς τοῦ Ἀγγέλου τὰ δόγματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἵδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην, σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι. Διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Σπίχοι

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,

Ἐχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν ἱέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ ἐνάτῃ

ῶ ἀθληταί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῖς Όσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Σπίχοι

Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,

Ὦς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ κτίτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱεράς Μονῆς τῆς Ἅγιας Τριάδος τῶν Μοναχουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος 1920.

Σπίχοι

Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου πίνων,

Νᾶμα Νεκτάριε ἱάσεων βλύζεις.

Ἄμφ' ἐνάτῃ Νεκταρίοιο ἐκ ὁρθέων θυμὸς ἥρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Όσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Σπίχοι

Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,

Κτίστη Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Γυναικῶν, Εὔστολίας καὶ Σωπάτρας.

Σπίχοι

὾λη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,

Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὔστολία.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου,

Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Τη αύτη ήμέρα, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Σπίχαι

Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,

Οι τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Τη αύτη ήμέρα, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόροις καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχαι

Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει.

Χριστοῦ δὲ τιμῆσις φῶς ὁρᾶ Χριστοφόρος.

Τη αύτη ήμέρα, ὁ Ὁσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Σπίχαι

Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,

“Ος, καὶ βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τη αύτη ήμέρα, ὁ Ὁσιος Ἐλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Σπίχαι

Εἰ καὶ μετέστης, Ἐλλάδιε, τοῦ βίου,

Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ο Ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ Ὁσιοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν Εὐθύμιος καὶ Νεόφυτος, οἱ κτίτορες τῆς σεβασμίας μονῆς του Δοχειαρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

΄Ωδὴ α΄. Ἡχος δ΄.

Ἄνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ· καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἀσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἰσοδον.

΄Ωδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

΄Ωδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, Σοῦ τοῦ Υψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

΄Ωδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐνδον εἰσῆλθες, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὃσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

΄Ωδὴ ζ΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

΄Ωδὴ ζ΄.

Ούκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Υπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

‘Ωδὴ η’.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ηχος δ’. ‘Ωδὴ α’

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (‘Ηχος δ’)

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἥγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα δ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. ‘Ωδὴ θ’.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ Εἰσόδια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφωνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

‘Ηχος β’.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ’,

‘Ηχος β’,

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Μετὰ τὴν θείαν Ἐγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ, φιλεῖς με, πυθόμενος ὁ Κύριος τῶν ἴδιων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην, δις ἴδων ὃν ἥγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἥρετο τὸν Δεσπότην. Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἔως

καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε
Πέτρε;

Θεοποίου.

Ὕφιβερὸν μυστήριον, ὡς παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἡφανίσθη: τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; **Ὕ**πει ταῖς πρεσβείαις ἄπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΑΙΝΟΙ. ὝΗχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἡγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ^ρ.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἡγγελοι, οὐκ ἥσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοὶς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοὶς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδοις ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπῶν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὃ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα, τοῦ ἴδειν σὲ τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμας παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἡγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοὶς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὃ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Γίδης δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἥλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐπερα Σπιχηρά Ἀναπολικά.

Σπίχ. Λίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι’ ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τὶς διηγήσεται; ἢ τὶς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι’ ἡμᾶς, ὡς αύτὸς ἡθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεως σου, ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστὴ Παράδεισον ἥνοιξας, καὶ ἐν τῇ Τάφῃ σου, τὸν μοχλοὺς τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὕσπλαγχνε δόξα σοί.

Σπίχ. Ἡνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μυροφόροι γυναικεῖς, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σὲ μυρίσαι τὸν Ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοὺς δόρμασιν ἐνηγηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοίς, Ἀποστόλοις μηνύσαι ἔμφανώς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαι σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τὸν Ἰουδαίους οἵ φύλακες ἔλεγον. Ὡς τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε, κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὡς τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! Τὶ πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ’ ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἀγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὐ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν, οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἀδου τε τὴν κένωσιν. Τὶ τὸν τὸν νῖκος τοῦ Ἀδου, καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὔαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοὺς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι. Ὅντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'

“Ηχος πλ. δ”

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φανερῶν σεαυτόν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προ-

βάτων νομήν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμένειν φροντίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἔλεγε· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαίνομένων αὐτήν.

Καὶ νῦν... Ἡχος β'

‘**Υ**περευλογημένη ὑπάρχεις, Θεότοκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὔδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

“*Ἡχος πλ. α'*

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

‘**Υ**μοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεί μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γείδης τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπαί Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἔχος πλ.δ'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ
τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου,
ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἔμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξα-
πέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέ-
σχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ τὸ

Ἔχος β'

Κήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀνπίφωνον Α'

Ἔχος β!

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ^{τι}
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀνπίφωνον Β'

Ἔχος β!

Στίχ. Λύνει, ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ϕαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γενὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ϕάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γενὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γενὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς..

Σπίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, δὲ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κωσόν, ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δὲ ἀναστάς...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γιὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ δὲ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Γ'

Ἅγιος πλ. α!

Σπίχ. α! **Δ**ύτῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἅγιος πλ. α!

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, διὰ τηδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ δὲ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἅγιος πλ. α!

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, διὰ τηδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἅγιος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶν κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**(γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΒ'.**

Προκείμενον. Ἅγιος πλ. α'

Сύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σπίχ. **Κ**ωσόν με, Κύριε, διὰ τηδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **6:11-18**

Ἄδελφοί, ἵδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται· οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὕτε περιτομή τι ἴσχύει οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Σπίχ. **Ο**τι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἔξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ

μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ἡχος πλ. α'

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.

Ἡχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ὑμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀν ὑμνήσωμεν τήν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ὑμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ὑμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετῶντας τήν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. **(τρίς.)**

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

·Η Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια

Έγινε ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.